

ELŐSZÓ

A Debreceni Református Hittudományi Egyetem a reformáció kezdetének jubileumi, 500. évfordulójára meghirdetett emlékévi szakmai rendezvényeihez – többek között – tudományos konferenciákkal járult hozzá, olyan témákat fókuszba állítva, melyek az utóbbi évtizedekben nem, vagy csak marginálisan jelentek meg a magyar egyházi diskurzusban.

Ilyen téma az Ószövetség és a keresztyén/keresztény egyház kapcsolata is. A kérdést egyrészt az egyházban időnként újra és újra felszínre törő, az Ószövetséget immár mellőzhető üdvtörténeti előfutárnak tekintő nézetek miatt kell és szükséges minden nemzedéknek kritikai vizsgálódás alá vonnia. Ugyanakkor az elvi elfogadás álláspontjára helyezkedett korok és egyházak is jó, ha Ószövetség-használatuk valós gyakorlatát időről időre mérlegre teszik: a bibliai kánonnak ez, a zsidó vallás szent könyveivel megegyező része milyen helyet tölt be teológiai érvrendszerében, igehirdetői gyakorlatában, a katekézisben, illetve az általa is formált társadalom általános műveltségében.

Egyetemünk Ószövetségi Tanszékének munkatársaiként ezért dolgoztunk ki egy olyan tematikát, amelytől azt reméltük, hogy az Ószövetség és a reformáció kapcsolatáról vertikális és horizontális dimenzióban egyaránt átfogó képet rajzolhat a tervezett tudományos előadások mentén: az ószövetségi tudománytörténeti és exegetikai témák mellett így helyet kaptak a programban a rendszeres teológia, a gyakorlati teológia, a hebraisztika, a magyar irodalom- és művelődéstörténet, sőt a kortárs egyházi zene szempontjai is. A tervezett témák mindegyikéhez igyekeztünk annak legjobb magyar szakértői közül előadót találni. A felkérésekre a kollégák egyöntetű lelkesedéssel válaszoltak, s olyan tizennégy fős előadói kör állt belőlük össze, amely nemcsak az interdiszciplináris, de az ökumenikus dimenziókat is garantálni tudta: közöttük két erdélyi református, egy német és egy magyar evangélikus,

valamint egy római katolikus teológus, továbbá egy hebraista, egy irodalomtörténész és egy egyházzenei szakember is szerepelt.

A konferencia 2017. április 11–12. között zajlott Debrecenben. A 20–30 perces referátumok 1–2 órás tematikus blokkokban hangzottak el, melyeket diszkusszió követett. A rendezvényen egyetemi kollégák és kutatók mellett diákjaink és oktatóink, valamint érdeklődő lelkészek vettek részt. A konferencia akkreditált továbbképzési kurzusként kapott helyet a Tiszántúli Református Egyházkerület Lelkésztovábbképző Intézetének képzési programjában, a Kossuth Rádió „*Tebened bízunk eleitől fogva...*” – a református egyház féltőrája című műsorában pedig 2017. május 17-én beszélgetés hangzott el a konferencia szervezőivel és egy további előadójával. Hálásan köszönjük az előadónak a tartalmas szakmai közleményeket, a résztvevőknek a kitartó figyelmet, az inspiráló szakmai beszélgetéseket, a segítőknek pedig a sokrétű közreműködést.

Különösen is hálásak vagyunk, amiért valamennyi előadó vállalta, hogy előadását tanulmánnyá dolgozza át, és azt jelen konferencia-kötetünk rendelkezésére bocsátja. Hálásan köszönjük a Debreceni Református Hittudományi Egyetemenek, hogy a konferenciát befogadta, e kötet megjelentetését pedig – az *Acta. Debreceni Teológiai Tanulmányok* sorozatába fölvéve – lehetővé tette. Köszönjük az Emberi Erőforrás Támogatáskezelőnek, közvetve pedig a Reformáció Emlékbizottságnak, hogy a *Reformáció Emlékbizottság támogatásai 2017. évben* című pályázat keretében a rendezvényt anyagilag támogatta (pályázati azonosítószám: REB-17-KONFERENCIA-0004).

Végezetül kívánjuk a Kedves Olvasónak, hogy lelje örömét ebben a kötetben! Kívánjuk, hogy tanulmányaiból szakmailag gazdagodjon, s megerősödjön az Újszövetség bizonyágtételében:

„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy az Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen.” (2Tim 3,16–17)

Debrecen, 2018. február 28.

a szerkesztők